

เรื่องเสร็จที่ ๔๑๗/๒๕๕๕

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การได้รับยกเว้นไม่ต้องชำระค่าตอบแทนในการใช้ความถี่คลื่น
ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมขององค์การกระจายเสียง
และแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย

สํานักนายกรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๖/๑๓๘๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.) ได้ดำเนินการขอให้สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กทช.) เปลี่ยนชื่อใบอนุญาตให้ตั้งสถานีวิทยุคมนาคมหรืออุปกรณ์ใด ๆ ของเครื่องวิทยุคมนาคมและใบอนุญาตให้ตั้งสถานีวิทยุคมนาคมจากในนามของสำนักงานปลัด สํานักนายกรัฐมนตรีและบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) เป็น ส.ส.ท. พร้อมทั้งขอยกเว้นการชำระค่าตอบแทนการใช้คลื่นความถี่ทั้งหมดที่ ส.ส.ท. รับโอนมาตามมาตรา ๕๗ ประกอบมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตที่ได้ชำระไปก่อนแล้วให้แก่ ส.ส.ท. ซึ่งสำนักงาน กทช. โดยการมอบหมายของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) พิจารณาแล้วแจ้งว่า เนื่องจาก ส.ส.ท. มีใช้หน่วยงานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมีใช้กระทรวง ทบวง กรม หรือนิติบุคคลตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ อันจะได้รับสิทธิยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาต เว้นแต่มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ดังนั้น ส.ส.ท. จึงต้องดำเนินการขอใบอนุญาต และชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต พร้อมทั้งชำระค่าตอบแทนการใช้ความถี่วิทยุตามประกาศกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ส.ส.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า “ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ หนี้สิน และภาระผูกพัน ของสำนักงานปลัด สํานักนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการดำเนินงานสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ และของสำนักงานบริหารกิจการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ เฉพาะกิจ (หน่วยบริการรูปแบบพิเศษ) ที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานปลัด สํานักนายกรัฐมนตรี และกรมประชาสัมพันธ์ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย” และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า “ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้องค์การใช้คลื่นความถี่ตามที่ได้รับโอนตามมาตรา ๕๗ และได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๒/๓๐ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์” ดังนั้น เมื่อคลื่นความถี่ต่าง ๆ ที่ ส.ส.ท. ได้รับโอนมาตามมาตรา ๕๗ ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๖๑ แล้ว จึงควรได้รับยกเว้นค่าใช้จ่ายคลื่นความถี่ดังกล่าวด้วย และโดยที่ ส.ส.ท. อยู่ระหว่างดำเนินการจัดซื้อ อุปกรณ์เครื่องวิทยุคมนาคมจากต่างประเทศและจะต้องนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ในการ ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ ส.ส.ท. หากอุปกรณ์ดังกล่าวไม่สามารถนำเข้ามา ในราชอาณาจักรได้เพราะติดขัดในเรื่องการออกใบอนุญาตต่าง ๆ จากสำนักงาน กทช. ก่อน และ ไม่เป็นไปตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาหรือข้อตกลงที่ ส.ส.ท. ทำกับผู้ขายเกรงว่าจะมีผลกระทบ ต่อระบบการแพร่ภาพออกอากาศเพื่อให้บริการสาธารณะของ ส.ส.ท.

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติ องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งถือได้ว่าเป็นกฎหมาย เฉพาะได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้แล้วว่า ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและ กิจการโทรทัศน์แห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้ ส.ส.ท. ใช้คลื่นความถี่ที่ได้รับโอนมา ตามมาตรา ๕๗ และได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุ โทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ และเมื่อ ส.ส.ท. ไม่จำเป็นต้องขอ ใบอนุญาตตามบทบัญญัติของกฎหมายเฉพาะดังกล่าวแล้ว ส.ส.ท. ก็สมควรได้รับการยกเว้นไม่ต้อง ชำระค่าตอบแทนในการใช้ความถี่วิทยุตามประกาศกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เรื่อง กำหนดให้ผู้ใช้ความถี่วิทยุต้องเสียค่าตอบแทนในการใช้ความถี่วิทยุ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๗ ด้วยเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ เนื่องจากประกาศดังกล่าวได้อาศัยฐานอำนาจในการออกประกาศจาก พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ ด้วย สำนักนายกรัฐมนตรีจึงขอหารือสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน ของ ส.ส.ท. ต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาข้อหารือของ สำนักนายกรัฐมนตรี ประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรี) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) และผู้แทนองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะ แห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.) แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ส.ส.ท. ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม อันได้แก่ ใบอนุญาตตั้งสถานวิทยุคมนาคม ใบอนุญาตให้มีและใช้ เครื่องวิทยุคมนาคมตามที่ กทช. ได้มีหนังสือแจ้งให้ ส.ส.ท. ดำเนินการ ก่อนที่จะมีการแต่งตั้ง คณะกรรมการ กสทช. ซึ่งปัจจุบัน ส.ส.ท. ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวแล้ว นอกจากนั้น กสทช. ได้ออกใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และใบอนุญาตประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วย การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ให้แก่ ส.ส.ท. ตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง^๑

มาตรา ๘๘ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ กสทช. ออกใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และใบอนุญาตประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ให้แก่องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยตามลักษณะ และประเภทของการประกอบกิจการ รวมทั้งขอบเขตการให้บริการเท่าที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และ ส.ส.ท. ได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตดังกล่าวด้วยแล้ว แต่ในส่วนของการใช้ความถี่คลื่นตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม นั้น ส.ส.ท. เห็นว่า ในระหว่างที่คลื่นความถี่อยู่ในความดูแลของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี การใช้คลื่นความถี่ดังกล่าวก็ได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระค่าตอบแทนแต่อย่างใด ส.ส.ท. ในฐานะที่เป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งได้รับโอนคลื่นความถี่นั้นมาจึงควรจะได้รับยกเว้นการชำระค่าตอบแทนด้วย คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) จึงเห็นว่า กรณีตามข้อหาข้อนี้มีประเด็นปัญหาที่จะต้องพิจารณาคือ การที่ ส.ส.ท. ได้รับโอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ คลื่นความถี่ และภาระผูกพันของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการดำเนินงานสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ และของสำนักงานบริหารกิจการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ เฉพาะกิจ (หน่วยบริการรูปแบบพิเศษ) ที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและกรมประชาสัมพันธ์มาเป็นของ ส.ส.ท. ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น จะมีผลทำให้ ส.ส.ท. ได้รับยกเว้นไม่ต้องชำระค่าตอบแทนในการใช้ความถี่คลื่นตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมด้วยหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) พิจารณาแล้วเห็นว่า องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.) ได้จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๕^๖ แห่งพระราชบัญญัติการกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อทำหน้าที่เป็นองค์การสื่อสารมวลชนด้านวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ โดยมีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และมาตรา ๕๗^๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ คลื่นความถี่ และภาระผูกพัน ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการดำเนินงานสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ และของสำนักงานบริหารกิจการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ เฉพาะกิจ (หน่วยบริการรูปแบบพิเศษ) ที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและกรมประชาสัมพันธ์ไปเป็นของ ส.ส.ท. ซึ่งแม้การโอนกิจการตามบทบัญญัติดังกล่าวจะมีผลทำให้

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคล เรียกโดยย่อว่า “ส.ส.ท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Thai Public Broadcasting Service” เรียกโดยย่อว่า “TPBS” ทำหน้าที่เป็นองค์การสื่อสารมวลชนด้านวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐ ที่ไม่ใช่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ แต่ดำเนินการภายใต้ทุน ทรัพย์สิน และรายได้ขององค์การ

มาตรา ๕๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ คลื่นความถี่ และภาระผูกพัน ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ และของสำนักงานบริหารกิจการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ เฉพาะกิจ (หน่วยบริการรูปแบบพิเศษ) ที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและกรมประชาสัมพันธ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นขององค์การ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงข้อโต้แย้งหรือข้อพิพาทบรรดาที่มีอยู่หรือที่อาจจะมีขึ้นระหว่างสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกับบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) หรือบุคคลอื่นใดอันเนื่องจากหรือเพราะเหตุแห่งสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ และระหว่างสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกับบริษัทสยามอินโฟเทคนิกส์ จำกัด ฉบับลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ไม่ว่าจะเป็นดำเนินการดำเนินการในชั้นอนุญาโตตุลาการหรือชั้นศาล แต่ให้องค์การสนับสนุนค่าใช้จ่ายอันเนื่องจากการดำเนินการเกี่ยวกับข้อโต้แย้งหรือข้อพิพาทดังกล่าวให้แก่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มีการโอนคลื่นความถี่ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและกรมประชาสัมพันธ์ไปเป็นของ ส.ส.ท. ด้วยก็ตาม แต่ก็มีได้มีผลทำให้ ส.ส.ท. ได้รับยกเว้นไม่ต้องชำระค่าตอบแทนในการใช้ความถี่ คลื่นตามมาตรา ๑๑ ทวิ^๕ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่อย่างไรก็ดี เพราะการที่สำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรีไม่ต้องชำระค่าตอบแทนในการใช้ความถี่คลื่นนั้น ก็เนื่องจากเป็นหน่วยงานตามที่ บัญญัติไว้ในมาตรา ๕^๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๑๑ ทวิ แห่ง พระราชบัญญัติดังกล่าว การที่กฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมไม่ใช้บังคับแก่สำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรีเป็นเรื่องของการยกเว้นการบังคับใช้กฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐเฉพาะแห่ง มิใช่เป็นสิทธิที่จะโอนให้แก่กันได้ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๖๑^๖ แห่งพระราชบัญญัติ องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ จะเห็นได้ว่า ในระหว่าง ที่ยังไม่มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) ส.ส.ท. จะได้รับ ยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ตามกฎหมาย ว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เท่านั้น มิได้มีความหมายครอบคลุมถึงการได้รับยกเว้น ไม่ต้องชำระค่าตอบแทนในการใช้ความถี่คลื่นตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมด้วย ดังนั้น เมื่อ ส.ส.ท. มิใช่หน่วยงานตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม (ฉบับที่ ๒)^๗ และเป็นหน่วยงานที่ใช้คลื่นความถี่ในการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเป็นกิจการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้ต้อง เสียค่าตอบแทนในการใช้ความถี่คลื่นตามข้อ ๓ วรรคหนึ่ง^๘ แห่งประกาศกระทรวงเทคโนโลยี

^๕มาตรา ๑๑ ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ผู้ใดใช้ความถี่คลื่นเพื่อกิจการใดหรือ ในลักษณะใดต้องเสียค่าตอบแทนในการใช้ความถี่คลื่นนั้นให้แก่รัฐบาลได้ตามอัตราที่เห็นสมควร

ประกาศตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^๕มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) กระทรวงทบวงกรม

(๒) นิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๖มาตรา ๖๑ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ แห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม ให้องค์การฯ ใช้คลื่นความถี่ตามที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๕๗ และได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

^๗ข้อ ๓ ให้ผู้ใดใช้ความถี่วิทยุที่ได้รับการจัดสรรความถี่วิทยุ (Frequency Assignment) เพื่อนำ ความถี่วิทยุไปใช้ในการให้บริการข่ายวิทยุคมนาคมสาธารณะ ข่ายวิทยุคมนาคมเฉพาะกิจหรือใช้ในข่ายวิทยุคมนาคม เฉพาะกิจในกิจการดังต่อไปนี้ ต้องเสียค่าตอบแทนในการใช้ความถี่วิทยุเป็นรายปี

๓.๑ กิจการประจำที่ (Fixed Service)

๓.๒ กิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (Broadcasting Service)

๓.๓ กิจการวิทยุโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก (Subscription Television Service)

๓.๔ กิจการเคลื่อนที่ทางบก (Land Mobile Service)

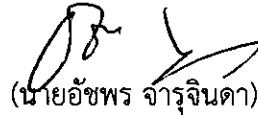
๓.๕ กิจการเคลื่อนที่ผ่านดาวเทียม (Mobile-Satellite Service)

๓.๖ กิจการประจำที่ผ่านดาวเทียม (Fixed-Satellite Service)

ฯลฯ

ฯลฯ

สารสนเทศและการสื่อสาร เรื่อง กำหนดให้ผู้ให้ความถี่วิทยุต้องเสียค่าตอบแทนในการใช้ความถี่วิทยุ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๗ ส.ส.ท. จึงต้องชำระค่าตอบแทนในการใช้ความถี่คลื่นตามมาตรา ๑๑ ทวี แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม (ฉบับที่ ๓)ฯ และประกาศกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เรื่อง กำหนดให้ผู้ให้ความถี่ วิทยุต้องเสียค่าตอบแทนในการใช้ความถี่วิทยุ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๗ นับแต่รับโอนกิจการ มาจากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและกรมประชาสัมพันธ์

(นายอัชพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๔๕